

عنوان مقاله:

بررسی عنصر زمان در روایت شیر و نخبیران مثنوی بر اساس نظریه ژرارڈ ژنت

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی زبان و ادبیات فارسی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مهدیه شیخ - دانش آموخته کارشناسی ارشد رشته زبان و ادبیات فارسی دانشگاه زابل

زهرا داور - دانش آموخته کارشناسی ارشد رشته زبان و ادبیات فارسی دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

زمان، جزء لاینفک هر روایت است. ژرارڈ ژنت یکی از بزرگترین و تاثیرگذارترین نظریه پردازان در زمینه زمان روایت است که این مقوله را در سه مبحث عمده نظم، تداوم و بسامد طبقه بندی کرده است. مثنوی شریف مولوی نیز از شاهکارهای ادب فارسی است که چیره دستی شاعر در این اثر گرانسنگ باعث شده دارای بافتی بی بدیل برای تحلیل و بررسی انواع شگردهای داستان پردازی باشد. در این پژوهش که به شیوه توصیفی- تحلیلی صورت گرفته، تلاش گردید عنصر زمان بر اساس نظریه ژرارڈ ژنت در روایت شیر و نخبیران مثنوی مورد بررسی قرار گیرد، نتیجه پژوهش حاکی از آن است که استفاده از زمان مهمترین ویژگی این روایت است که بر گیرایی و جذابیت داستان شیر و نخبیران افزوده است.

کلمات کلیدی:

زمان، نظم، تداوم، بسامد، ژرارڈ ژنت، شیر و نخبیران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/778018>

